

نامه‌های
ولفگانگ آمادئوس موتسارت

عزیزترین پدرم

ترجمه روح‌الله مهدی‌پور عمرانی

www.ketab.ir

سرشناسه: موتسارت، ولفگانگ آمادنوس، ۱۷۵۶ - ۱۷۹۱ م.

Mozart, Wolfgang Amadeus

عنوان و نام پدیدآور: عزیزترین پدرم / (ولفگانگ آمادنوس موتسارت، لئوپولد موتسارت)؛

ترجمه روح‌الله مهدی پورعمرانی

مشخصات نشر: تهران: نشر سولار، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۹۰ ص.؛ ۵/۱۹×۹ س.م.

فراوانی: نشر سولار؛ دبیر مجموعه محمدصادق رئیس؛

شماره نشر: ۹۴. کلاسیک‌ها؛ ۵.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۷۱۸-۷۴-۲

یادداشت: کتاب حاضر از متن انگلیسی، My dearest father، ۲۰۱۵ به فارسی برگردانده شده است.

یادداشت: بالای سران: نامه‌های ولفگانگ آمادنوس موتسارت.

یادداشت: عنوان دیگر: عزیزترین پدرم: نامه‌های موتسارت.

موضوع: موتسارت، ولفگانگ آمادنوس، ۱۷۵۶-۱۷۹۱ م. -- نامه‌ها

Mozart, Wolfgang Amadeus. Correspondence. موضوع:

موضوع: آهنگ‌های آوازی -- نامه‌ها

شناسه افزوده: مهدی، روح‌الله. مترجم

رده‌بندی کنگره: ML۴۱۰.۳۹۶/م۸۱

رده‌بندی دیویی: ۷۸۰/۹۲

شماره کتابشناسی ملی: ۶۱۳۸۵۱

انتشارات سولار

عزیزترین پدرم

نامهای متفاوت

ترجمه روح الله مهدی پور عمرانی

شماره نشر: ۱۴ «کلاسیک» ها

دبیر مجموعه: مصطفی صادقی رئیس

مدیر هنری: پژمان کهنر

چاپ اول: ۱۳۹۶، شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۷۱۸-۷۴-۲

قیمت: ۶۵۰۰ تومان

نقل و چاپ مطالب منوط به اجازه رسمی از ناشر است.

آدرس: ایرانشهر جنوبی، پلاک ۳۱، طبقه ۳، واحد ۱۰۱

تلفن: ۰۹۱۲۷۲۰۳۷۵۶ - ۸۸۳۴۲۶۳۶ - ۷۷۵۵۸۴۳۸

soolarpub@gmail.com www.ketab.ir/soolarpub

سخن ناشر

مجموعه حاضر از میان مجموعه «هشتاد کتاب جیبی کلاسیک» برگزیده شده است که در سلسله کتاب‌های «انتشارات پنگوئن» منتشر شده‌اند و به موسسه عارف، تواناگان می‌پردازند. این کتاب‌ها اثرگذارترین کتابهایی می‌باشند که در طی قرون‌های متمادی در جهان به رشته تحریر درآمده و خواندن‌شان به همه توصیه شده است. این کتاب‌ها در حوزه‌های مختلفی چون: حماسه، رن، اندیشه، شعر، داستان، سفرنامه و نامه‌ها می‌باشند. ویژگی اصلی و انگیزه مهم آن، کوتاهی و «به یک وهله خواندن» این کتاب‌ها بوده است. انتشارات سولار بنا دارد از این مجموعه منحصر و ویژه، برخی از آن کتاب‌هایی را که متناسب با ذائقه مخاطب ایرانی است، به ترتیب منتشر نماید. «عزیزترین پدرم» اثر موتزارت؛ پنجمین کتاب از این مجموعه ارائه شده است که در دسترس خواننده فهیم ایرانی قرار می‌گیرد؛ تا دیگر نتواند از این مجموعه...

دیباچه

ولفگانگ آدولف موتزارت (۱۷۵۶ - ۱۷۹۱) آهنگساز اتریشی، از نوابغ مسلم و رسیق آن بزرگ کلاسیک بود. موتزارت در زندگی کوتاه خود، بیس از نشت صا قطعه موسیقی برای اپرا، سمفونی، کنسرتو، مجلسی، سونات، سالت و گروه گر آفرید. موتزارت در سومین سال از زندگی خود آهنگری را آغاز کرد و در پنج سالگی لقب «کودک نابغه» به وی داده شد. در همه جای اروپا شهرت بسیاری یافت. در هفت سالگی اولین سمفونی و در دوازده سالگی اولین اپرای کامل خود را نوشت. برخلاف در آهنگساز دیگری، او در تمام ژانرهای مرسوم در دوران زندگی اش موسیق نوشت و ساخت و در این زمینه از همه برتر بود.

موتزارت در شهر سالزبورگ، در کشور اتریش، که یک ارماندز مهم هنر و موسیقی اروپا بود، از «لئوپلد موتزارت» و «آننا ماریا موتزارت» دیده به جهان گشود. پدرش، که در دربار اسقف خدمت می کرد، آهنگساز و ویولونیست بسیار مشهوری بود. ولفگانگ از همان اوان کودکی چنان نبوغی از خود نشان داد که پدرش، کارهایش را بر زمین گذاشت و به طور جدی و پیگیرانه به آموزش

ولفگانگ آمادئوس موتزارت

او پرداخت. موتزارت پیش از رسیدن به سن ۱۲ سالگی نوازنده‌ای چیره‌دست در پیانو، ویولون، و ارگ شد.

موتزارت از سنین بسیار جوانی شروع به سفر کرد. در سال ۱۷۶۳ کنسرتی در قصر شاه باواریا^۱ در مونیخ و امپراتور اتریش در وین اجرا کرد. پس از آن به اتفاق پدرش سفری به قصرهای مونیخ، مئنهیم، پاریس، لندن، و لاهه رفت و سرانجام، در راه بازگشت، پس از دیدار از زوریخ، دوناوینگ، و مونیخ به سالزبورگ بازگشت. این سفر موتزارت ۳ سال به طول انجامید.

در سال ۱۷۷۸ موتزارت با همراهی مادرش سفری جدید به مونیخ، مئنهیم، و پاریس کرد و در طول این مدت قطعه‌های بسیار زیبایی برای فلوت و پیانو نوشت. او در همین موقع عاشق یک خواننده‌ی ابرایا نام «آلویزا وبر»، خواهر بزرگ «کنستانز وبر» همسر آینده‌اش شد. در این سفر با آهنگسازان بسیار پرنفوذ و مشهوری، از جمله یوهان کریستین باخ (۱۷۳۵-۱۷۸۲) که یکی از بهترین دوستان وی شد، آشنا گردید. کارهای باخ و ملاقات با او تأثیر زیادی در موتزارت و کارهای آینده‌اش گذاشت. از ۵۵ سمفونی‌ای که موتزارت نوشته است، فقط ۴۱ سمفونی دارای امضای وی هستند و تمامی آنها از سبک و تکنیک جزء شاهکارهای موسیقی جهان به شمار می‌آیند. از جمله ۲۷ کنسرتوی پیانوی او ۱۷ تا از کنسرتوهای او در وین نوشته شد و باقی آنها را در طول سفرهای گوناگون‌اش به امید به دست آوردن شغل مناسب نوشت. علاوه بر سمفونی‌ها و کنسرتوهای پیانوی بسیار معروف خودش، موتزارت تعداد زیادی کنسرتو برای کلارینت، ابوا، هورن،

۱. نودویگ اتو فردریش ویلهلم (۱۸۸۶-۱۸۴۵)، که به او لقب شاه دیوانه هم داده‌اند.

دیباچه

فلوت، بَسْت هورن، ویولا و ویولون نوشت. در آن زمان تعدادی ساز مانند پانتومیم، هارمونیکای شیشه‌ای، و انواع مختلفی از سازهای بادی وجود داشت که خیلی از آنها به دلیل پیشرفت در دنیای موسیقی دیگر نواخته نمی‌شدند، موتزارت برای این سازها نیز قطعه‌هایی ساخت. او ۲۳ کوارتت برای ویولون String Quartet در حدود ۱۹ سونات برای پیانو، چندین فانتزی^۱، آنداته، دیورتیم، کوئِست و هکست، تعدادی اثر برای کلیسا، و چندین مَس نوشت. او علاقه زیادی به نوشتن اپرا داشت و موزیک ۲۲ اپرای بی‌نظیر را ساخت. امروز قطعات شیرین اپراهای او به نام آریا (Aria) به عنوان آهنگ‌های بالائنه سرانده می‌شوند.

موتزارت رابطه‌ی بسیار نزدیکی با شهر پراگ و مردم آنجا داشت. مردم پراگ فیگارو را بر خلاف مردم شهر خودش با استقبال فراوان پذیرفتند.

موتزارت پس از بازگشت به سالزبورگ، با چار با ارکستر دربار و کلیسا همکاری کرد و از اینکه اشرف سالزبورگ قدر هنرش را نمی‌دانستند رنج می‌برد و مایل بود به شهرهای بزرگ‌تر عزیمت کند. در اواخر ۱۷۸۰ از باواریا سفارش ساختن یک مَس را دریافت کرد و با شوق آن را ساخت و سپس با روحیه‌ای بهتر به سالزبورگ برگشت، اما بزرگان دربار نشان دادند که مایل نیستند موتزارت را با دربارهای دیگر فعالیت کند. موتزارت در برابر آنها مانند «گسسته گستاخ و سرکش بود و دیری نگذشت که درگیری آن‌ها به او رسید و همکاری دربار با موتزارت قطع شد.

^۱ قطعه موسیقی ریشه گرفته از هنر بدیهه‌سازی است که بندرت از قواعد نوشتاری تبعیت می‌کند.

ولفگانگ آمادئوس موتزارت

موتزارت در نیمه‌شب پنجم دسامبر سال ۱۷۹۱ درگذشت و در یک گور گمنام مخصوص تهیدستان به خاک سپرده شد. در روزگار موتزارت، که هنوز تلفن اختراع نشده بود و تنها وسیله‌ی ارتباطی برای باخبر شدن از حال مسافران و ساکنان شهرها و کشورهای دیگر، نامه بود. موتزارت به دلیل مسافرت‌های زیاد و اقامت‌های طولانی در کشورها و شهرهای دیگر، ناگزیر بود نامه‌هایی به خانواده‌اش بنویسد و نامه‌هایی هم از خانواده‌اش دریافت کند کتابی که در دست دارید، بخشی از همین نامه‌هاست.